

בכר מנחם

גיליון מס. 225

חשוון תשע"ה אוקטובר 2014

כפר מנחם

בערב של סגיו / יהודה אאלס

בערב של סגיו
 כנסשה קצת קריי
 וריח לויאות
 בא באוויר
 עומד
 על קצה המיטה
 עולף בשמיכה החמה
 ומתלעלע - לא יודע למה
 מביט לפחוב המתפרס
 דרך הפסים.
 עיתון קרוע, רוח בעצים,
 אור בחלונות מועצון השכונה
 אקורציון מנייל מלילה ישנה
 על השדר פנימית של אופנים,
 בזירה השנייה מופיזיק את המים,
 פרפר אחד סביב הפנס.
 מישהו יוצא.
 מישהו נכנס.
 ריח אצמה בלתי חורקת
 תקתוק עקבים של אישה מתרחקת
 ציפור לילה צורחת פתאום
 והאיש הלכה מאכס.
 יושב במרפסת וקורא עיתון.

בחדש אוקטובר ירדו 27 מ"מ גשם

להציג את ציחוג הילדים וציחונם כראש סדר העדיפויות של עמנוג המועצה

ב – 27.10 התכנסו תושבי הישוב עם אנשי המועצה לדון בהיבטים שונים של בטיחות התנועה באזור בתי הספר ובתחומי הישוב.

מטעם המועצה השתתפו דר' מטי צרפתי-הרכבי ראשת המועצה, דפנה רבינוביץ מנכ"לית המועצה, הרצל אלעני מהנדס המועצה, שלום כץ האחראי על התחבורה במועצה, מירית דגני מנהלת מחלקת החינוך, אייל במני פרויקטור של מחלקת הנדסה ועמיר אלנברג אחראי על בינוי קהילתי.

השתתפו כ- 30 מתושבי הישוב וכ- 12 מהם לקחו חלק בדיון.

דר' מטי צרפתי-הרכבי פתחה וציינה, כי התאונה בה נהרג יפתח רפפורט ז"ל היא טרגדיה נוראית – הסיוט של כל הורה ורשות. לדבריה, היא מעודכנת בחקירת המשטרה ומדובר בטעות אנוש. במועצה קם צוות בדיקה, שיענה על השאלה האם אפשר לעשות דברים אחרת בהיבטים הבטיחותיים וגם בהיבטים החינוכיים-הסברתיים. ועדת הבדיקה כבר החלה בפעילותה ולדברי הרצל אלעני ידרשו 3 חודשים לגיבוש המסקנות, אך קרוב לוודאי, שתעשנה פעולות לשיפור הבטיחות, בטרם גיבוש סופי של כל ההמלצות.

לדברי דר' מטי צרפתי-הרכבי "המסלול הבטוח" סוכם עם הנהלת הישוב, על אף שיש המשיגים על בטיחותו. לדברי תושבים, לא אושר סימון הנתיב, כי לא הוכרה בטיחותו. השיחה, שהתפתחה אחרי דבריה של דר' מטי צרפתי-הרכבי הייתה טעונה מאוד. אביא עיקרי דברים:

תושבים ביטאו לחץ, חרדה, אי אמון כעס ואכזבה. מספר המשתתפים המועט בשיחה, יוחס לאי אמון כלפי המועצה. צוין, כי התסכול רב משום שהתרענו על מפגעי הבטיחות ועשינו מאמצים, שלא נענו, למונעם. התושבים דרשו לבדוק מדוע לא נעשה דבר למנוע את מפגעי הבטיחות, מחו על התארכות המהלכים הבירוקראטיים והחוקיים ודרשו תגובות מיידיות, שיאפשרו תנועה בטוחה באזור בתי הספר.

הובעה גם מחאה נחרצת, על אי הענות המועצה לפניות שונות, על היבטי הבטיחות בהרחבה. הועלו תלונות על כך, שלא נידונה ונענתה פניתם של 73 הורים, שתיארו את מעבר החצייה בסובה של "צפית", כ"מפגע בטיחותי בדרך לבית ספר האלה". הועלתה פניה נוספת, להעברת מעבר החצייה. מעבר החצייה הנידון בעייתי במיוחד, משום שהוא מפגיש את ילדי בית ספר "האלה" עם תלמידי "צפית". תושבים ציינו, כי הילדים מאוימים ע"י תלמידי "צפית" ולא יתכן, כי באותו שביל צר יעברו בו זמנית מאות תלמידים בכיוונים מנוגדים ובסובה יהיו באותה שעה אוטובוסים, הולכי רגל ורוכבי אופניים - יש צורך להפריד שבילים לרוכבי אופניים והולכי רגל מחוץ לסובה.

דר' מטי הרכבי-צרפתי הבטיחה, כי מעבר החצייה המסוכן יטופל.

צוין, כי התכנון לוקה, אין הפרדה בין הנתיבים, כמות הבמפרים בנתיבים לא מספיקה ותחזוקת הצירים לקויה (השלטים דהויים, צמחיה מכסה את שדה הראיה, עמוד לא חוזק ופסי צבע לא סומנו).

מספר פעמים הועלתה פנייה לבנות את כל האזור מחדש ולא לבנות טלאי על טלאי. התושבים גם בקשו לא להיצמד לנהלים ותקנים, כי המציאות לא סטנדרטית. עד שיוחלט מה עושים צריך לדאוג לשיטור במקום – זה מרגיע.

יש לטפל מיידית בסידור נתיב מופרד מהתנועה להליכת ילדים, לפנות דרך בלי תחבורה מכיכר ההרחבה לבית הספר ולהפריד בין נתיבי האוטובוסים והרכבים הפרטיים.

במהלך השיחה שבה ועלתה הביקורת כלפי צוות המועצה, נאמר שהבירוקרטיה מכבידה ואנחנו מרגישים מטרד, כי אנחנו מנדנדים. הסדרי התחבורה הקיימים לא מתאימים לגידול בתי הספר וההרחבה. הכרחי לקחת בחשבון את מאות התלמידים העוברים באזור פעמיים ביום ואת המפגש הבעייתי בין ילדי "האלה" ונערי "צפית".

הציפיות שלנו (תושבי הישוב) היו, שתציגו תוכנית ולא רק תקשיבו לנו – תנו לנו תשובות תתחילו לעשות מיידית! רוצים פתרון מידי, שיבטיח לילדים מעבר בטוח מההרחבה לבית הספר. רוצים לראות לוחות זמנים, תשתפו את התושבים, סמנו אבני דרך!

הרצל אלעני (מהנדס המועצה) ענה לביקורת. לדבריו, מדובר בהזנחה של שנים ונטפל בה. נטפל בהסדרי התנועה ע"י בית ספר "האלה" – התוכנית היא ליצור שם מעבר חד סטרי ומסלולי הורדה של התלמידים מרכבי הוריהם. אנו מכירים בבעיות הבטיחות בהרחבה ונטפל בהן. באנו לשמוע ולתקן בהתאם. הרצל העלה אפשרות, שתיסלל מדרכה בצד החקלאי של אזור בית הספר ויוסדר מעבר חציה לבית הספר.

הרצל הדגיש, כי עשייה בתחום מחייבת תהליכים סטטוטוריים, שמצריכים זמן, נעשה אותם במהירות האפשרית.

דר' מטי צרפתי-הרכבי השיבה, שאולי לא עשינו מספיק, אבל אי אפשר להתעלם מהמציאות הקיימת – סובות קיימות, גנים קיימים בית ספר האלה ו"צפית" שגדלו ויש לתכנן את התחבורה בהתאם.

יש כעס על לקויי בטיחות רבים וקיימים, שלא קשורים לתאונה הטראגית. מציעה לשלב ידיים מועצה-קבוץ-הרחבה ולהגביר את הבטיחות ביישוב. בתגובה לפניה, מטי הבטיחה להיות מעורבת. חברי קבוץ הציגו קיומן של בעיות בטיחות בקיבוץ. יש בו תנועת רכבים נרחבת ויש צורך לעצב בו צירים מרכזיים. הועלתה הבעיה, שהישוב הוא בין עירוני לכפרי ומוגבלת היכולת לנהוג בו כישוב כפרי.

דר' מטי צרפתי-הרכבי ציינה, כי יש צורך לקחת אחריות למרחב הציבורי ואי אפשר להתנהל כמו בכפר והורים ציינו, כי על המבוגרים להשגיח ב-7 עיניים על הילדים בשעות הקריטיות.

היא הציעה אפשרות, כי ב-7.55 יאסוף אוטובוס את ילדי ההרחבה לבית הספר, עוד הציעה, כי הישוב ייקח אחריות להחנות את הרכבים ע"י בית הבנים וללכת ברגל לבית הספר "האלה". דר' מטי צרפתי- הרכבי דיווחה, כי המועצה יזמה סקר תימרון בכל ישובי המועצה ויישום מסקנותיו יחייב להתחשב בהיבטים החוקיים והבירוקרטיים. לדבריה, התחלנו במהלכי מיפוי הקיים, אבל השינוי יארך זמן ויצטרך לעבור אישורים חוקיים.

דר' מטי צרפתי-הרכבי הבטיחה, כי נושא הבטיחות יטופל באופן יסודי והעוסקים בכך הציבו את הנושא בראש סדר העדיפויות.

דיווחה: יהודית אפרתי

תושבים מזמנים להגיב ולהתייחס לנושאי הבטיחות.

בטיחות הילדים וביטחונם כראש מעינינו

רוחן נאור הציג את הסדרי השמירה על הילדים באזור בתי הספר. ואלו דבריו:

נכון להיום (סוף אוקטובר) יש לנו מספר גדול של מתנדבים מכפר מנחם, כפר הריף ורבדים. (המתנדבים אינם רק הורים – יש קהל מתנדבים מגוון כולל פנסיונרים מהקבוץ) אנחנו קוראים לעוד הורים/תושבים להתנדב למשמרות.

מידי בוקר מגיעים 4 מתנדבים במשמרת ואנחנו מאיישים את כל מעברי החציה מכיכר ההרחבה עד בית ספר האלה, כדי לאפשר לילדינו מעבר בטוח אל בתי הספר.

המתנדבים לא מתערבים בתנועת כלי הרכב, אך נוכחותם בנקודות השונות מספיקה כדי לשנות את התנהגות הנהגים והילדים בדרך ובכך יוצרים סביבה יותר בטוחה. בנוסף אנחנו דואגים שהילדים ידעו היכן הדרך הכי בטוחה עבורם (במגבלות הקיימות) וכיצד לנהוג בכביש.

בשלב זה התחילו ילדי בית ספר האלה להפעיל את משמרות הזה"ב במעברי החציה הצמודים לבית הספר. ההורים כרגע מגבים את הילדים, אך אנו מקווים שהם יסתדרו במשך לבד.

המתנדבים המבוגרים יופנו בהמשך להפעלת מיזם סע לשלום – נשק וסע. מיזם סע לשלום זהו מיזם התנדבותי שמסייע בהורדת הילדים מרכבי ההורים, ללא צורך בחניה והתעכבות.

אנחנו עומדים לסמן מפרץ צמוד לבית הספר, כמפרץ להורדת נוסעים בלבד. יעמדו שם הורים מתנדבים שיסיעו בהורדה בטוחה של הילדים לבית הספר.

המיזם יתחיל כשנקבל את האישורים הרלוונטיים להפעלתו, נסמן את המפרץ ונקבל את הציוד הדרוש לפעילות מ"אור ירוק". אנחנו מבקשים שיתוף פעולה מלא של הנוהגים ברכב.

במקביל נפגש רונן עם מנהל תיכון צפית וקיבל את ברכתו ותמיכתו להפעלת תלמידי החטיבה העליונה בפעילות משמרות זה"ב בסביבת צפית ועד לכיכר הראשית של ההרחבה. כמו כן סוכם כי בשבועות הקרובים יפעל בית ספר צפית בתכנון, אישור והכשרה של התלמידים למשמרות זה"ב שיופעלו על ידי בית הספר כחלק ממחויבות אישית שהיא חלק מתוכנית הלימודים של החטיבה העליונה (י"ב').

אנו מודים לגיא ישראלי, מנהל בית ספר צפית, על הירתמותו לעניין ופועלו על מנת למסד את משמרות הבטיחות כחלק מפעילות בית הספר באופן קבוע.

כרגע אנחנו מפעילים את משמרות הבטיחות על בסיס התנדבותי מלא. כשנפעיל את "נשק וסע", אנחנו מקווים להפעיל בתורנות את כל הורי בית הספר, בשיתוף ומעורבות של ועד ההורים הבית פרי.

אנחנו מתכוונים לטפל גם בשיפור פיזי של הדרך, אשר צריכה להשתנות כדי שתהיה ראויה להיקרא דרך בטוחה. לצורך כך מונו 2 נציגים מהיישוב לוועדת בדיקה מטעם המועצה אשר פועלת למציאת הפתרונות הנדרשים להבטחת ביטחון ילדי היישוב בדרך לבתי הספר והגנים.

אנו מבקשים מכל הנהגים בסביבת בית ספר האלה לגלות אחריות ולנהוג בזהירות. כמו כן השתדלו לחנות רק במקומות המותרים לכך ובכך תאפשרו את שינוי המציאות סביב בית הספר.

כתובת לשאלות והענות להתנדבות רונן נאור 052-2504018.

עגירה מנהלים כנגד כפר מנחם ואחרים

רצינו להביא לידיעתכם שהישוב - על מרכיביו השונים: קיבוץ, וועד מקומי ואגודה (מתיישבי כפר מנחם) ואחרים, קיבלו עתירה מנהלית (בג"צ קטן) משלושה תושבים בישוב בדרישה להקמת בית כנסת בכפר מנחם.

לצערנו, כבר שנתיים שאנחנו מקיימים שיחות ודיונים עם חברים אלו - בוועד האגודה, בצוות התשתיות ובשיחות פרטיות, וזאת בניסיון לשכנע אותם לקיים דיונים פתוחים עם כלל הציבור ולהגיע להסכמות ברמה החברתית.

הם בחרו בשימוש בכוח במקום בהסכמות חברתיות - או כפי שענינו בעבר לעו"ד שלהם: "נראה כי בחירת מרשיך ליישב את העניין בדרכי ריב ומדון ותוך כדי כך לפנות לערכאות משפטיות, אינה דרך המלך ומהווה כלי אשר אין בו כדי לשרת את מטרותיהם."

כתוצאה מכך שבחרו בהגשת עתירה - הוקם צוות מתוך הנהלות הישוב, שילוה ע"י איתן מימוני (עו"ד שלנו) וחן סומך, עו"ד של המועצה (שגם הם בין הנתבעים).

ניהול המהלך עלול לעלות לנו עשרות אלפי ש"ח - אלא אם יתעשתו העותרים והיו מוכנים להגיע להסכמות בתהליך חברתי, אשר יתקיים בעזרת עורכי דין.

למעוניינים - ניתן לקרוא את העתירה במלואה והנספחים (כולל 140 חתימות) באתר הישוב (מחייב סיסמא).

זאב פקציארז, שולה אופיר, שלומי גרבר

קן כפר מנחם פעילות אגודה ומחונג

דניאל כהן הוא רכז הקן החדש של כפר מנחם.
הוא הציג את עצמו ותיאר את הפעילות בקן.
אני מביאה את דבריו:

דניאל כהן הוא בן קבוץ איילון (דור שני), משחק כדור עף ומנגן בגיטרה.
אחרי התיכון הייתי בגרעין שעשה שנת שרות של השומר הצעיר באזור השפלה (אזור החוף של היום) - גרנו בקומונה באשדוד והדרכת בקן השומר הצעיר בקריית משה ברחובות.
שירתתי בצה"ל 4 שנים בחייל חינוך ובמהלך השירות עשיתי הרבה תפקידים - כחוגר הייתי מפקד בגדנ"ע ולאחר מכן עברתי קורס קצינים והשלמה חיילית של חיל חינוך. כקצין הייתי מפקד אזור שדרות ועוטף עזה והייתי אחראי על נחלאים בפרקי משימה ומורות חיילות ואחראי על הכנה לשירות משמעותי בצה"ל בבתי ספר ומסגרות בלתי פורמאליות בשדרות ובמועצות האזוריות שבאזור.
תפקידי האחרון היה פיקוד בבסיס ההדרכה של חייל חינוך בשערי אברהם.
לפני חודשיים השתחררתי ואני גר כעת בדירה בירושלים.
עובד במשרה מלאה כרכז הקן שבכפר מנחם.
בקן כפר מנחם 180 חניכים מכתות ד עד י"ב. כל פעילות ההדרכה נעשית ע"י חניכי הקן המקומיים בליווי הצוות הבוגר - אני ושני קומונרים שבי"ג של התנועה - אוריאל ואלון.
מפקד פתיחת השנה, התקיים ביום ה-1.10.2014. במפקד נכנסו ילדי כיתה ד לתנועה וקיבלו חולצות שומריות מרינה וצבי קרן.
הקן צעיר מאוד (בן 3 שנים) ומפותח מאוד. מרגש לראות איך הילדים שמחים להגיע ובעצם מפתחים בעצמם את הקן בישוב. מרשים מאוד לראות נערים, שעד לפני שנה, היו חניכים והיום מדריכים קבוצות, ולוקחים אחריות מאוד כבדה. נראה שעם הניסיון שייצברו ובליווי הצוות הבוגר, הם יתפתחו ויהיו אנשי חינוך למופת.
לרשות המדריכים עומדים גם ראשי צוותים (ראש"צים), אלו חניכי י"א וי"ב המלווים את המדריכים מכתה י', המדריכים את חניכי ד' - ו'.
חניכי י"א מדריכים את כתות ז' וח'.
בכתה ד' 3 קבוצות - 6 מדריכים (נעה כהנא, נוי סלע, אור זייצוב, שי שחורי נדב נבות ואוהד קורנפלד) ושני ראש"צים (נועה פלג ואגם לב).
בכתה ה' שתי קבוצות - קבוצת בנים וקבוצת בנות. ליאור סולומונוב ויובל מדריכות בנות ואורי ברדה ורות דלל מדריכות בנים. והראש"צים הם רומי כהן ועומר פלדמן.
בהתאם לתפישה חדשה בתנועה, אנו מפרידים בכתות ד' וה' בנים ובנות. מטרתנו להיענות לצרכים דיפרנציאליים של בני שני המינים ולאפשר למדריכים לפתח שיח יותר משמעותי ומעמיק עם החניכים.
בכתה ו' אנו מאחדים את הקבוצות. מדריכי ו' הם רועי תל אור ונועם זלמנוביץ' והראש"צים גם כן הם עומר ורומי.
אנחנו רואים את הראש"צים, כמובילי ההדרכה בקן, כמי ששייכים לישוב ומהווים דמויות בוגרות ודוגמה למדריכים, כמי שהדריכו בעבר.
הקומונרים ((י"ג) מרכזים את השכבות הצעירות ומלווים את הראש"צים. אוריאל מרכז את שכבת הגוף הצעיר ד' - ו' ואלון מרכז את שכבת הצבר ז' - ח' אותן מדריכים עומרי שנהב ומתן (מדריכי שכבת ז' - פופאי) ונגה סגל ועידו דה וריס (מדריכי שכבת ח' - תכל"ס). שניהם מדריכים יחד את שכבות ט' (מגנוס) וי' (כרמל) ובעיקר מהווים דמויות חינוכיות לחניכי הקן.

אני מדריך את שכבת י"א (אופוריה) מוביל את צוות מרכז הקן (צוות בוגרי הקן – ראש"צים וראשי המעגלים השונים בקן).

הפעולות מתקיימות פעמיים בשבוע, לבני הגילאים השונים והן מוקדשות לערכים ולנושאים שמעסיקים את החניכים ואת המדריכים ושחשוב לנו כתנועה להעלות למודעות הקבוצות כגון – שיויון ערך האדם, סולידריות ועשייה חברתית, כוחה של קבוצה, ציונות בדרכי שלום, הכרת הארץ ועוד.

בכתה י"א החניכים יוצאים למסע לפולין של התנועה, המודרך ע"י מדריכים מאושרים ע"י משרד החינוך והתנועה. מסע זה הינו משמעותי לחניכים אשר יוצאים לחקור לא רק את הזוועות שקרו אז באירופה אלא גם לחרוש את הקרקע אשר אפשרה לזוועות להתרחש ומה החברה האנושית יכולה לעצב בעצמה בסיטואציות שכאלה, לטוב ולרע.

נוסף לפעולות ולהדרכה מתקיימים בקן 3 מעגלים - מעגל הסדנאות, מעגל הגוף הבוגר ומעגל הבניה. מעגלים אלו קמים בקן במטרה להיות רלוואנטיים לכל נערה ונער, סביב כמה שיותר תחומי עניין ופעילות.

ואפרט את המעגלים:

*מעגל הסדנאות - אחרי החגים נתחיל בסדנאות בתחומי עניין שונים (כמו אוריגמי,

תיאטרון, ועוד) שחניכי הקן ידריכו בהן. התנסות זו באה בכדי לייצר לחניכים חוויה כוללת של ביטוי עצמי בפני חבריהם ולהעצים את יכולותיהם השונות של החניכים.

*מעגל גוף בוגר – ט-י"ב. החניכים הבוגרים מארגנים לעצמם פעילויות נוספות על הפעולות

השגרתיים. למשל, קבלות שבת, ערב just dance ועוד, כיד הדמיון של החניכים מה

שהם מוצאים לנכון, זה מאוד חשוב. וכמובן שהם מקבלים ליווי שלנו. את מעגל הגוף"ב מרכזים עידן עמית שופן ואיתי צוברי.

*מעגל הבניה – בעבר נקרא ועדת צופיות. חניכים משכבות צבר (ז'ח') והגוף הבוגר

אחראים על כל הפעילות הצופית והטכנית בקן. את מעגל הבניה מרכזים איתי איובי

ומורן ארז מכתה י"ב (גזוז).

ודניאל מציין את עזרתה של ענת פרן (אמא קן). היא מלווה, עוזרת, תומכת ומסייעת בנושאים הקשורים לקהילה ובניית הקן. אנו עובדים יחד והיא תורמת רבות בכניסתי לתפקיד.

קן השומר הצעיר מזמין את כל חניכי השכבות הרלוונטיות לפעילות הענפה אשר מתקיימת בו.

תנועת השומר הצעיר מאחלת לכל בית כפר מנחם שנה טובה של שלום ושקט.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

גפילע יום כיפור, מסורג בכפר מנחם

זו השנה הרביעית בה מתקיימת תפילת יום כיפור בכפר מנחם. השנה הגיע לתפילה קהל גדול שגדש את הרחבה בחדר אוכל צפית. לפני התפילה הדליקו נרות בכניסה לאולם. קשה לתאר במילים את ההתרגשות, חדר אוכל צפית שסופג את ריח המתפללים מקבל אווירה של קדושה עם הנרות בכניסה והספר תורה בהיכל.

זו הייתה שנה לא קלה שהשאירה צלקות קולקטיביות - התפילה ביום כיפור איחדה אותנו ונדמה כי כל הכאבים והמדווים, הייחולים והאיחולים, התקוות והתפילות - מתנקזים כולם ליום האחד שבו הכל עוצר מלכת, יום כיפור. יממה שבה גם מי שאינם פוקדים את בתי הכנסת בחיי היומיום, נפרדים מהשגרה, מהמרזח הבלתי פוסק ומתעטפים בתפילה אישית לשנה טובה יותר.

ספר התורה הושאל מקיבוץ גלאון, סדר הישיבה היה חופשי והיו גם משפחות שבחרו לשבת יחד. גם השנה בלי יוצא מהכלל ציבור המתפללים כל אחד בתורו עלה לתורה. ביום הכיפורים הרגשתי חיבור לזהות שלי למילה הכתובה בתעודת הזיהוי שלי כי אני יהודי. הקהל גודש את חדר אוכל צפית והחזן פותח - תחילה בשקט ואחר כך בעוצמה: מתחיל בתפילת כל נדרי.

לאחר קריאת התורה התקיים מעמד של הזכרת נשמות, תפילת יזכור במהלכה מזכיר כל אדם ואדם את קרוביו הישירים שהלכו לעולמם, מזכיר שליח הציבור גם את מתיו הכלליים של העם-המתים על קידוש ה', חללי צה"ל וחללי השואה. בהמשך, כנראה התפילה המרגשת מכולן "ונתנה תוקף" פותחת את סדר הקדושה, ואת תפילת מוסף כולה. "ונתנה תוקף" מדברת הישר ללב, בשפה שכל דובר עברית מבין היטב, מעבר לתיאורים הפיגורטיביים של המתרחש בבית דין של מעלה, מפרטת התפילה אחת לאחת על מה באמת אנחנו מתחננים: על נפשותינו, על ילדינו, על הבריאות והפרנסה. התפילה חוברה על ידי רבי אמנון ממגנצה מיינץ שמת על קידוש השם.

מתוך הפיוט "ונתנה תוקף",

וּבְשׁוֹפָר גְּדוֹל יִתְקַע.

וְקוֹל דְּמָמָה דְּקָה יִשְׁמַע.

וּמְלֵאכִים יִחְפְּזוּן.

וְחֵיל וְרַעְדָּה י' אֲחִזּוּן

"עלה אלוקים בתרועה, ה' בקול שופר" ... "ויהי קול השופר הולך וחזק מאוד, משה ידבר והאלוהים יעננו בקול".

בסיום יום כיפור אחרי פסוקי קבלת עול מלכות שמים תוקעים בשופר ואומרים "אבינו מלכנו - חתמנו בספר חיים טובים."

תקיעת השופר מסמנת את סיום יום כיפור, ולאחריה אומרים: "לשנה הבאה בירושלים הבנויה."

ומכאן אל המסע האישי בעקבות התוקע בשופר :
שחר רומבלסקי שהפליא בתקיעות עם שופר יפהפה

קול השופר געה באולם חדר האוכל, צלילי השופר שנשמעו בחוץ גרמו לצפיפות בכניסה. בקול צלול ורם חודר אלי בצלילו ולוקח אותי אל השורשים העמוקים שלי, הסתובבתי לאחור ובין קהל המתפללים ראיתי דמעות בעיני נשים שגרמו לי לבכות בליבי פנימה, האווירה הייתה מחשמלת

ומרגשת כאחד, אי אפשר היה לבחור תוקע טוב יותר מאשר שחר רומבלסקי ללא הכנה מוקדמת ללא מכירות וללא בחירות האיש הכי טהור חתם בתקיעות שופר את תפילת יום הכיפורים.

שתהיה שנה טובה יותר

סימון עמיאל

ב- 25.10 התקיימה חגיגת העפיפוניאדה המסורתית.
העפיפונים נבנו במהלך חגיגת סוכות והתרוממו לאוויר בשבת אחרי הצהריים.
היה אירוע המוני, מרהיב, חגיגי ויפה וגם הרוח הייתה ידידותית.
למעלה ממאה עפיפונים חגו באוויר ואנו שמחים לשמור על המסורת הנאה.
ישר כח למארגנים.

סוכו גשע"ה 11.10.2024

צוות החג התכנס ישר בסיום מבצע צוק איתן. עשינו מספר ישיבות לחשיבה על צורת החג והתכנים שיהיו בו. היה לנו חשוב שצורת החג תיתן מענה לגילאים השונים ושהיו בו נגיעות מהמסורת היהודית, ממסורת כפר מנחם ועם התייחסות לחג האסיף שהוא הקשר לחקלאות שהייתה וישנה בכפר מנחם.

לכן היו בסוכות שלוש סוכות: 1. סרט היסטורי בעיקר החקלאות והענפים שהיו בקיבוץ והצורה בה עבדו החברים.

2. סוכה עם חידונים מצולמים על אנשים ומקומות בישוב כיום.

3. סדנת מתופפים ממנה נהנו הרבה ילדים והורים.

- מוקד בניית עפיפונים הקשור למסורת העפיפוניאדה הותיקה בכפר מנחם.

- מוקד הך פטיש שנולד לפני שלוש שנים מהשיר "פטיש מסמר..."

במוקד זה ילדים רבים נהנים ובונים.

- בית הקפה המסורתי על הרחבה עם מטעמי חברי הישוב וסביבו התקיים מפגש חברתי בין האנשים.

טכס החג – התחיל עם תקיעה בשופר של שחר בשאיפה שיביא לנו את השלום. קטע של המתופפים, קטע מהמקורות, ילדי גבע שאמרו את ארבעת המינים, ריקוד של ילדי כתר א, ריקוד אמהות ובנות, שירת סולו של נעמי אלמן, סרטון של צילומי כפר מנחם מהאוויר. אני רוצה להודות לכל האנשים ובני הנוער שעזרו לנו בארגון, בלוגיסטיקה, בהכנת הסרטים ובטכס. למוסדניקים שעזרו בכל הסוכות והמוקדים.

**תודה גדולה לצוות הנאמן (שעושה כבר כמה שנים את סוכות והאביבון), שהשקיע הרבה חשיבה ועבודה להצלחת האירוע. אלו אנשי הצוות: רותם שחורי, יעל מלכה, רם עוז, יעל בן יצחק, אנה גולדסטו, אסף אוזן, שחר ארגוב וצביה גרשוביץ.
"אנשים טובים באמצע הדרך, אנשים טובים מאד..."**

מסרה: צביה גרשוביץ

פניה לחברי האגודה

חייבים למצוא רכז תרבות. צוותי החגים מארגנים חגים בהתנדבות ומשקיעים הרבה כוחות ואנרגיה. אך חסר רכז שידאג לפעילויות תרבות בישוב מלבד חגים, לכל הדברים הארגוניים והכספיים, תאומים ולמחסן התרבות. כך ישמר הציוד שנקנה ונבנה. כיום פונים לדרור אבודרם שהוא אחראי מטעם האגודה רק לאישורים כספיים.

היו כבר לפני שנה ומעלה צוותי חשיבה בנושא התרבות והחלטות, אך העניין אינו מתקדם.

צביה גרשוביץ

פעילות מזכרה

בזכות לידת נכדתי(בת לעידן וסאני), נחשפתי לפעילות יוצאת דופן, מרגשת ולא מובנת מאליה. כל יום מגיעים לביתם של סאני ועידן, חברה או חבר מהישוב ומביאים אוכל חם מעשה ידיהם, כל יום משהו אחר. זה יכול להיות מרק, תבשיל מיוחד או עוגה, וכך לכל יולדת חדשה בישוב. השירות עד הבית. כמובן הכול בהתנדבות.

מברור קצר שערכתי, הסתבר לי שיוזמת המבצע היא שגית לב ומארגנת אותו ענת ברקול.

חקרתי את שגית והיא סיפרה:

שמענו שבקיבוצים אחרים, הדבר מקובל וכך נולד הרעיון. המטרה היא להוריד דאגה אחת מהאם היולדת, יש לה מספיק.

כל אם מקבלת את השירות במשך שלשה שבועות רצופים. המתנדבים מתחשבים ברצון היולדת במידת האפשר.

לדברי שגית שני הצדדים מאד מרוצים. עד היום טופלו כ-40 יולדות. יולדת שמקבלת את השרות אינה מחויבת להצטרף לקבוצה. בנקודת זמן זו, 3 יולדות במקביל מקבלות ארוחה חמה כל יום. יש כיום 30 מתנדבות ומתנדבים. לדברי שגית, **דרושים עוד מתנדבים**. באפריל 2015, ימלאו למיזם 3 שנים.

על כך אני חושב שכולנו צריכים להודות לכל העושות והעושים במלאכה בהתנדבות ובמיוחד לשגית ולענת ברקול.

פעילות זו מצטרפת לכל מעשי ההתנדבות שהיו בישוב באירועים האחרונים, דבר המראה שעם כל חילוקי הדעות, גם דברים יפים מתרחשים בישוב שנקרא כפר מנחם.

אמנון

אעפ"ה ועמרי הפילי וכל המשפחה ברכות מאות אהולצת הבן יותם.

אסיף וסי ווניק וכל המשפחה ברכות מאות אהולצת הבן נעם.

אנשה ובני זקו 16 וכל המשפחה ברכות מאות אהולצת הבן פווה.

אמסין ויוני פלאמן והמשפחה כולה ברכות מאות אהולצת הבת אופ.

מסיפורי הארץ

לציון יום הלחם הבינלאומי (16.10) מובא סיפורו של **איתי ישראל** על אופה הקבוץ ראובק קריסטל

אני מעיד על הנחתום ז"ל

פינה חמה לראובק.

הלחם, החלות והלחמניות, שראובק הוציא תחת ידיו, היו מן המפורסמות. אני לא זוכר, שחילקו בכיתות או בבתי הילדים לחמניות, אבל תמיד כשעברנו בטיולים דרך המאפיה, ראובק קריסטל הייה מחלק לנו לחמניות וזה היה מטעם טרי ומהביל. עוד אני זוכר, שעברנו ליד המאפיה, הריח היה משגע. הקיבוץ היה כה קטן בימי ילדותי והריח היה מתפשט על כל הגבעה. יתכן שמסלולי הטיולים עברו בכוונה במשך שנים דרך המאפיה. בשנים המאוחרות המאפיה הפסיקה לעבוד. ראובק עבר לקרמיקה ולא נמצא לו מחליף. ואז החל להגיע לחם קנוי. כילדים קראנו לו, לחם עירוני. באותו היום, שהוא הגיע ירדנו ברמת החיים. את הלחם המופלא של ראובק, לא היה צריך למרוח בכלום, הוא היה כה טעים, שלא היה צריך תוספות.

וסיפור נוסף מסיפורי המקום

תחבושות

גלגול תחבושות משומשות.

כאשר היה תור במרפאה, בעצם תמיד היה תור במרפאה, היינו יושבים ומגלגלים תחבושות. הן הגיעו בשקיות רשת מהכביסה. היו שם כתמים טכניכולור אדומים מדם, צהובים ממוגלה, ועוד כתמי משחות מירוק סגול שחור מהמשחות בהתאמה גניצין ויולט יוד איכטיול אלומיניום אצטיקום, דזטין שהייה עיקש בכביסה. את ערימת התחבושות שפכו ליד הממתינים ואלה גלגלו והחזירו את התחבושות למצב חדש. הן נשפכו על הספסל, עליו ישבו אנשים בבגדי עבודה ואיש לא הקפיד על רחיצת ידיים. היינו מותחים ומישרים אותם חוטים פרומים, היינו מנקים ומסרקים בציפורנינו וזורקים לאיתן* (פח אשפה ממתכת) שעמד בסביבה. תחבושות אלה הונחו אחר כבוד במגירה, שהיה כתוב עליה באותיות קידוש לבנה "חומרי חבישה סטרילי. וכל ה"רוזקות" היו מנצחות על הפעולה. לפעמים היה נראה, שהוזמנו לפני הזמן, כדי שיהיה לנו מספיק זמן לגלגול תחבושות.

איתי ישראל.

לזכר הנופלים: הפועל כפר מנחם הוקמה מחצית / אסי ממן 3.10.14

כתבה שפורסמה באינטרנט <http://www.one.co.il/Article/240047.html>

קבוצת הכדוריד הייתה מהטובות בליגה בשנות ה-60 וה-70, עד שהגיעה מלחמת יום כיפור, בה השחקנים ברעם, ברגר וכהן ז"ל נפלו והותרו חלל גדול מידי.

לאורך ההיסטוריה היו כמה קבוצות שהבליחו אל צמרת הכדוריד הישראלי ולאחר מכן נעלמו מהמפה. כך הייתה גם קבוצת הפועל כפר מנחם. הקבוצה שייצגה את הקיבוץ מהשפלה, ידעה שנים יפות בעיקר מאמצע שנות השישים והשבעים.

הפועל כפר מנחם הייתה למעשה אחת מהקבוצות הטובות בארץ. עד שהגיעה מלחמת יום הכיפורים. במהלך המלחמה הקשה נהרגו גבריאל (גברי) ברעם ז"ל, עמוס ברגר ז"ל וראובן כהן ז"ל. שלושתם היו שריונרים ושיחקו יחד בקבוצה, שספגה אבדות גדולות.

בעקבות מותם, פעילות הקבוצה הלכה ודעכה ושנים ספורות לאחר מכן היא התפרקה. אריה גרשוביץ, ששיחק עם השלושה וכיום עומד בראש האגודה, סיפר על חבריו: "גברי היה שחקן חכם ועמוס היה טכני מאוד, שניהם שיחקו בעמדת השוטר. הקפטן שלנו, ראובן, שיחק בעיקר כקיצוני וכשוטר, הוא היה מהיר במתפרצות ובהגנה הוא היה טיפוס די נוקשה וזה התאים לנו כי באותן השנים הכדוריד גם היה קצת יותר אגרסיבי. כשהוא נהרג, גם אני הייתי מגויס והחבר'ה מהיחידה שלי ידעו את זה לפני אבל לא גילו לי כי ראובן היה כמו האח המאמץ שלי. זה היה קשה".

על הימים שאחרי המלחמה הוסיף: "כשהשתחררתי מהמילואים, זה לאט לאט התחיל לשקוע, האווירה הייתה לא טובה ואפילו קשה. אין ספק שהמוות שלהם ושל גיא שלו ז"ל מאוחר יותר (שחקן הקבוצה שנהרג בפעילות מבצעית בדרום לבנון ב-1980 - א.מ) היה הקטליזאטור להתפרקות. הקבוצה המשיכה לפעול, אפילו היו לנו כמה שחקנים טובים מהנוער שעלו לבוגרים, הייתה לנו מחלקת נוער משובחת וקבוצת נשים טובה, אבל המלחמה הזאת גמרה את הסיפור. מאז נשארה רק מחלקת הנוער ובית הספר לכדוריד".

אלא שלאחרונה, לאחר יותר מ-30 שנים בהן הקבוצה הבוגרת לא הייתה קיימת, היא הוקמה מחדש על ידי בנו, יואב, ובעונה הקרובה היא תפתח את עונתה השלישית בליגה הארצית מחוז דרום.

"הם היו אריות, קבוצה רצינית מאוד", אמר יואב גרשוביץ. "הקבוצה בשנות השמונים המוקדמות התפרקה כי הייתה דעיכה והיא לא חזרה לעצמה מאז. חשבתי על כל הנושא הזה כשהקמתי אותה שוב, אנחנו עוד ננציח אותם בעתיד".

שחקנים ולוחמים: סיפורם האישי של ברעם, ברגר וכהן ז"ל
גברי ברעם ז"ל נהרג ביום הראשון למלחמה, כעשר שעות לאחר שפרצה. הוא שירת

כתותחן בטנק של מפקד הפלוגה שפרצה קדימה והגיעה עד לגדות תעלת סואץ לבלום את המצרים. כאשר ניתנה לו ההוראה לחזור לאחור, באזור העיר איסמעיליה, חטף הטנק פגיעה ממנה גברי נהרג יחד עם צוותו. תחילה, הוגדר כחלל שמקום קבורתו לא נודע למשך מספר חודשים, אחריהם נמצאה גופתו והוא הובא למנוחות בקיבוץ.

ברעם, שסיים את חייו בצורה אכזרית, בגיל 19 ורק עשרה חודשים לאחר שהתגייס לצה"ל, היה חובב אתלטיקה, שחייה וכמובן כדוריד. טרם המלחמה, הוא נמנה עם משלחת ספורטאי הנוער ששלחה ישראל לאולימפיאדת מינכן '72.

עמוס ברגר ז"ל נהרג ביום הרביעי ללחימה. הוא היה שחקן הרכב נחוש, שעלה לקבוצה הבוגרת של הפועל כפר מנחם ממחלקת הנוער שלה, לאחר שזכה עם קבוצת בית הספר שלו במקום השלישי באליפות אירופה לבתי הספר התיכוניים. במהלך הלחימה ברמת הגולן, ברגר ששירת בחטיבה 7 העניק חילוץ לחיילים שלחמו בקרב קשה באזור בוקעתא. הוא העמיס פצועים לנגמ"ש שנקלע למארב של הסורים, נפצע ונהרג.

קפטן הקבוצה, ראובן כהן ז"ל, היה ספורטאי, מדריך קליעה, צייר וקצין בשירותו הסדיר בצבא, במהלכו לחם גם במלחמת ששת הימים. לאחר שהשתחרר, בגיל 27, פרצה מלחמת יום הכיפורים בעוד שהוא נותר בביתו אחרי שנפצע באחד מאימוני הקבוצה. למרות זאת הוא התייצב לצד חבריו ליחידה ברמת הגולן. כהן נפל בקרב כאשר שיירת טנקים בה לחם נפגעה מאש נ"ט של הסורים, ובזמן שהוא נמלט ממנה וחיפש מחסה פגע בו פגז והוא נהרג במקום. יהי זכרם ברוך.

